

^a Symmach. P.
ep. ad Cæsar.
Arelat.

^b Conc. Chalc.
can. 9. Εἰ δὲ
πρὸς τὸν τῆς ἀν-
τιῆς ἐπαρχίας μη-
τροπολίτην ἐπί-
σκοπος, ἢ κληρι-
κός, ἀμφισβητοῦν
κατὰ λαμβανέτω
ἢ τὸν ἐξάρχον τῆς
διοικήσεως.
^c Leo epist. 84.
ad Anast. Thess.

VII.
DE METRO-
POLITANIS
EORUMQUE
JURIBUS.

^d Leo mag.
epist. 84. ut
supra.

^e Isid. Hispal.
l. 7. orig. c. 12.
^f L. 4. De offic.
Præsid.

^g Can. 3. Apo-
stol. Τοὺς ἐπι-
σκόπους ἐκάστου
ἔθνους εἰδέναι χρὴ
τὸν ἐν αὐτοῖς
πρῶτον καὶ ἡγεῖ-
σθαι αὐτὸν ὡς κε-
φαλὴν καὶ μηδὲν
τι πράττειν πε-
ριττὸν ἀνευ τῆς
ἐκείνου γνώμης.
ἐκεῖνα δὲ μόνον
πράττειν ἐκαστοῦ
ἔσσι τῇ αὐτῇ πα-
ροικίᾳ ἐπιβάλλει
καὶ ταῖς ὑπο ἀν-
τήν χώραις. ἀλλὰ
μὴ δὲ ἐκεῖνος ἀνευ
τῆς πάντων γνώ-
μης ποιεῖτω τί.
ἕως γὰρ ὁμόνοια
ἔσται, καὶ δοξα-
σθήσεται ὁ θεὸς
διὰ κυρίου ἐν ἁγίῳ
πνεύματι.

universis hujusce tractus Ecclesiis potissimum ex divina institutione debebat, susciperet, & remotis ab Apostolica sede provinciis visitationem suam impenderet. Sic Cæsarius ^a Arelatenfis Galliarum Primas à Symmacho factus, ab eo munus accepit, ut manentibus his quæ Patrum constituta singulis Ecclesiis concesserunt, circa hæc quæ in Galliæ provinciis de causa religionis emergerent, solertia sua invigilaret.

Quod ad horum officium spectat, si cui Clerico, ^b ut dicitur in Concilio Chalcedonensi, lis erat cum Provinciæ Metropolitanæ, dioceseos Exarchum adibat: si, ut fusè declarat Leo magnus, ^c ex diversis provinciis cogenda erat Synodus, ad Exarchum sive Primate[m] spectabat. Ac si aliquid grave pro tota diocesi decernendum erat, in solius Exarchi aut Patriarchæ stabat potestate. Unde cum diocesis Pontica fines amplissimos haberet, Cappadociam scilicet, Pontum, Bithyniam, Galatiam, Paphlagoniam & Armeniam provincias complectens, nulla ex harum numero fuit, ut inferius dicitur, in qua Basilus Cæsariensis Episcopus, & totius diocesis Exarchus aliquod sui juris potestatisque exemplum non ediderit. Idem de Arelatenfi Primate facillimum est probare, quodque non solius provinciæ Arelatenfis curam gereret, sed etiam ex Galliæ universæ provinciis Synodos convocaret, inter quoscunque Clericos lites componeret, & literas formatas peregrinis, qui in alias dioceses iter faciebant, tribueret: cum id disertis verbis exprimitur in Epistolis variis summorum Pontificum, quarum verba suo loco referentur. Nec est de aliis Primatibus aliter sentiendum.

Magna etiam dispositione provisum est, inquit Leo, ^d ne omnes sibi omnia vendicarent, sed essent in singulis provinciis singuli Episcopi, quorum inter fratres haberetur prima sententia. Hi, ^e ex Isidoro Hispalensi, Metropolitanæ, à mensura civitatum, sive Metropoleon quarum Episcopi erant, vocati fuerunt, singulis provinciis præeminebant, horum authoritati & doctrinæ cæteri Sacerdotes subiecti erant, sine his nihil magni momenti cæteris Episcopis agere licebat. Et sicut Præses provinciæ majus imperium in provincia sua habebat post Principem quantum ad civilia, ut in Digestis ^f legitur, sollicitudo etiam totius provinciæ quantum ad Ecclesiastica, Metropolitanis commissa erat. Clarissimè patet hoc in Canone trigésimo quinto Apostolorum, ^g qui sic habet. *Episcopos gentium singularum scire convenit quis inter eos primus habeatur, quem velut caput existiment, & nihil amplius præter ejus conscientiam gerant, quam illa sola singuli, quæ parochiæ propria & villis, quæ sub ea sunt, competunt. Sed nec ille præter omnium conscientiam faciat aliquid: sic enim unitas erit, & glorificabitur Deus per Christum in Spiritu Sancto.* Talis revera horum erat authoritas in statuendis quæ ad communem provinciæ utilitatem spectabant, ut ex Constitutione Nicæno-
rum